

NORGES HØYESTERETT

Den 25. mars 2014 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Tjomsland, Skoghøy og Kallerud i

HR-2014-00616-U, (sak nr. 2014/409), sivil sak, anke over beslutning:

A (advokat Katrine Malmer-Høvik)

mot

Onecollection AS (advokat Bente Holmvang)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens beslutning om ikke å gi samtykke til ankebehandling etter tvisteloven § 29-13 første ledd.
- (2) A designet krakken Warning mens hun var student ved kunsthøyskolen i Oslo. I avtale av 1. april 2010 fikk Onecollection AS enerett til å produsere, markedsføre og selge krakken. I markedsføring av krakken ble det opplyst at den var designet av A, og da krakken kom på markedet, ble As navn også oppgitt på den pappesken som krakken ble solgt i. Derimot var hennes navn ikke oppgitt på selve krakken og heller ikke på en naturfarget linpose som krakken lå i inne i esken.
- (3) Samarbeidet mellom partene haltet, og i februar 2013 sa Onecollection opp avtalen med A. Hun svarte med å heve avtalen, trekke produktet fra markedet og kreve erstatning for brudd på navngivelsesplikten etter avtalen og åndsverkloven § 3.
- (4) Ved stevning av 19. mars 2013 krevde A oppreisning og erstatning, og kravet ble senere utvidet til at motparten også måtte navngi A på krakken og posen denne ble solgt i.
- (5) Asker og Bærum tingrett avsa dom 23. september 2013 med slik domsslutning:
 1. Onecollection AS frifinnes.
 2. Saksomkostninger tilkjennes ikke."
- (6) A anket dommen til Borgarting lagmannsrett, som avsa beslutning 28. januar 2014 med slik slutning:

"Det gis ikke samtykke til at anken fremmes.

I sakskostnader for lagmannsretten betaler A til Onecollection AS 7 200 - sjutusentohundre - kroner innen 2 - to - uker fra forkynnelsen av denne beslutningen."

- (7) A har anket lagmannsrettens beslutning til Høyesterett. Hun har i korte trekk anført at saken gjelder ideelle interesser, jf. tvisteloven § 17-1 tredje ledd og § 17-5. Kravet til ankesum kommer ikke til anvendelse, og lagmannsrettens beslutning bygget dermed på uriktig lovforståelse når retten nektet anken fremmet etter tvisteloven § 29-13 første ledd, jf. Rt. 2013 side 472 og NOU 2001: 32 side 809. Sakens tyngde ligger i bruddet på den ideelle rettigheten om navngivelsesplikt. Spørsmålet om utmåling av erstatning og oppreisning er kun en følge av at navngivelsesplikten ikke er overholdt. Subsidiært anføres det at beslutningen må oppheves på grunn av manglende begrunnelse, jf. tvisteloven § 29-13 femte ledd. Partene har gitt uttrykk for ulikt syn på ankegjensstanden og spørsmålet om verdifastsettelse, jf. Rt. 2009 side 90 og Rt. 2009 side 1118. Det er nedlagt slik påstand:

- "1. Saken fremmes for lagmannsretten**
- 2. Subsidiært: lagmannsrettens beslutning oppheves**
- 2. I begge tilfeller: A tilkjennes sakskostnader for lagmannsretten og for Høyesterett."**

- (8) Ankemotparten, *Onecollection AS*, har i korte trekk anført at lagmannsretten korrekt har lagt til grunn at saken gjelder formuesverdi og at det dermed var riktig å bruke tvisteloven § 29-13 første ledd i saken. Eneste mulige reparasjon av eventuell skade som følge av at krakkene er solgt uten navn på selve krakken, er økonomisk kompensasjon. Det foreligger ingen ideell interesse av vesentlig betydning, jf. Rt. 2012 side 450. Lagmannsrettens begrunnelse er ikke mangelfull. Den utvidede begrunnelsesplikten ved tvist om ankesum kommer ikke til anvendelse ved uenighet om saken gjelder ideelle interesser eller formuesverdier. Det er heller ingen "særlige grunner" for at lagmannsretten hadde plikt til å begrunne beslutningen. Begrunnelsen er uansett tilstrekkelig. Det er nedlagt slik påstand:

- "1. Anken forkastes.**
- 2. OneCollection AS tilkjennes sakskostnader."**

- (9) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker:

- (10) Ankeutvalgets kompetanse er begrenset til å prøve lagmannsrettens saksbehandling, se tvisteloven § 29-13 femte ledd fjerde punktum. Etter sikker rettspraksis omfatter dette blant annet om lagmannsretten har vurdert spørsmålet om hvorvidt anken skal fremmes etter riktig vurderingstema, og om det skjønner lagmannsretten har utøvd, er forsvarlig.

- (11) Utvalget er kommet til at anken ikke kan føre frem.

- (12) Tvisteloven § 29-13 første ledd bestemmer:

"Anke over dom i en sak om formuesverdier kan ikke fremmes uten lagmannsrettens samtykke hvis ikke ankegjensstandens verdi er mindre enn kr 125 000. Ved vurderingen av om samtykke skal gis, skal det blant annet tas hensyn til sakens karakter, de behov partene har for overprøving, og om det synes å være svakheter ved den avgjørelse som er anket, eller ved behandlingen av saken."

- (13) Avgjørende for om en sak gjelder formuesverdier eller ideelle verdier, er karakteren av den ankende parts interesse i saken, jf. tvisteloven § 17-1 tredje ledd. Hvis en sak dels gjelder formuesverdier og dels gjelder ideelle interesser, kan den ikke anses som sak om

formuesverdier dersom de ideelle interessene fremtrer som dominerende.

- (14) Etter rettspraksis må det standpunkt som lagmannsretten i beslutning etter § 29-13 første ledd tar til spørsmålet om hvorvidt kravet til ankesum er oppfylt, begrunnes dersom det er uenighet om dette, da avgjørelsen er av vesentlig betydning for ankeretten, se Skoghøy, Tvisteløsning, 2. utgave 2014, side 1111 med videre henvisninger til rettspraksis. Det samme må gjelde dersom det er tvist om hvorvidt det er knyttet slike ideelle interesser til kravet at saken ikke kan anses å gjelde sak om formuesverdier. Den skjønsmessige vurdering av hvorvidt anketillatelse skal gis, må derimot bare begrunnes "når særlige grunner tilsier det", se § 29-13 femte ledd andre punktum.
- (15) Lagmannsretten har ikke eksplisitt tatt stilling til hvorvidt det er knyttet slike ideelle interesser til saken at den faller utenfor § 29-13 første ledd. Ankeutvalget finner imidlertid at lagmannsretten indirekte har gjort dette, idet lagmannsretten blant annet uttaler:
- "Avtaleforholdet mellom partene er avsluttet. Etter det opplyste legges det til grunn at de resterende krakkene ble solgt i løpet av 2013. Disse var merket med navnet til A og 'Warning' på selve krakken. Det legges til grunn at A vil få/har mottatt royalty for alle solgte krakker i henhold til avtalen som ble inngått mellom partene 1. april 2010. Det er ikke flere krakker igjen å navngi."**
- (16) Siden det ikke er flere krakker igjen å navngi, har lagmannsretten korrekt lagt til grunn at tvisten ikke lenger har noen ideell interesse for A, og at spørsmålet om hvorvidt anken skal tillates fremmet, må vurderes etter § 29-13 første ledd. Ankeutvalget finner lagmannsrettens begrunnelse for dette tilstrekkelig.
- (17) Når det gjelder lagmannsrettens verdsettelse av den ankende parts økonomiske interesse av tvisten, følger det av tvisteloven § 17-5 første ledd at denne bare kan tilsidesettes hvis den er i strid med reglene i tvisteloven kapittel 17 eller det faktiske grunnlag for verdsettelsen er åpenbart uriktig og må ha ledet til en vesentlig for høy eller lav verdsettelse. Det er åpenbart ikke grunnlag for å hevde at lagmannsrettens verdsettelse lider av slike mangler.
- (18) Lagmannsrettens skjønsmessige vurdering av hvorvidt anketillatelse skal gis, er basert på et korrekt vurderingstema, og utvalget kan ikke se at denne er beheftet med noen form for saksbehandlingsfeil.
- (19) Anken må etter dette forkastes.
- (20) Ankemotparten har påstått seg tilkjent sakskostnader. I samsvar med hovedregelen i tvisteloven § 20-2 finner utvalget at påstanden tas til følge. Sakskostnadene fastsettes i henhold til oppgave fra ankemotpartens prosessfullmektig til 12 000 kroner med tillegg av merverdiavgift

(21) Kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING:

1. Anken forkastes.
2. I sakskostnader for Høyesterett betaler A til Onecollection AS 15 000 - femtusen - kroner innen 2 - to - uker fra forkynnelsen av kjennelsen.

Jens Edvin A. Skoghøy
(sign.)

Steinar Tjomsland
(sign.)

Knut H. Kallerud
(sign.)

Riktig utskrift: